

der foreligge, og tillade mig at udtale mig noget udsørligt, isærdeleshed om de væsentligste af dem, da jeg ikke ventet at faae Ordet mere, og det er mig om at gjøre, at min Anskuelse med Hensyn til den eventuelle Afstemning, som maatte stude Sted, maa være saa klart fremsat som muligt, især da jeg i den Henseende troer at stille mig fra dem, som jeg ellers i andre Henseender maa stemme overeens med. Jeg vil blot bemærke, at der først er stillet et Forslag, jeg troer af 21 Medlemmer — jeg veed ikke nøiere at betegne det —, som tildeels, troer jeg, oprindeligt var stillet til vort subsidiaire Forslag, men med den væsentlige Forandring, at der gjordes et Tillæg om, deels, at Forandringen kun kunde tilveiebringes gjennem en Rigsforsamling, og deels, at det ikke var nok, at blot en Kundskab om Fællesforfatningen var tilstede, men at den skulde ogsaa være vedtagen af Rigsdagen. Jeg har allerede tidligere udhavet min afgjorte Betænkelse mod at gjøre denne Forandring, som jeg ikke finder nødvendig, og som jeg finder meget farlig, netop naar man udsætter en endelig Tilveiebringelse af Fællesforfatningen; jeg kunde derfor ikke slutte mig til dette Forslag. Derimod har jeg sagt, at det Forslag, som er fremsat af Ordføreren i Forbindelse med Underændringsforslaget af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds, virkelig, saa at sige, falder sammen med den ene Bestanddeel af vort subsidiaire Forslag; og det er altsaa en Selvfølge, at jeg vil stemme for dette Underændringsforslag, naar det kommer til Afstemning. Jeg erkjender rigtignok — derfor er det ogsaa stillet subsidiairt og kun under Forudsætning af, at man ikke kan komme til noget Bedre, — at det har sine betydelige Mangler; det indseer jeg; men det har den Fordeel, at der nu strax paa denne Rigsdag bliver givet en bestemt Antydning af den Veie, som skal følges ved den endelige Ordning, Noget, som jeg anseer for at være af stor Betydning, saa at baade Rigsdagen, Folket og Regjeringen kunne gjøre sig fortrolige med den Erkjendelse, at nu er det givet, at Sagen endelig skal komme til en Løsning. Forslaget har saaledes den Fordeel, at det udtrykkeligt udtaler, at Fællesforfatningen skal være bekjendt

for Rigsdagen, førend Grundlovsforandringen træder i Kraft, hvorved tillige andre Afgjørelsesmaader, som kunde være mindre tilfredsstillende, blive udelukkede. — Men Forslaget har ogsaa sine Mangler — Mangler og Fordele følges jo ad i denne Verden — og navnlig den bestemte Mangel, som i Sammenligning med det principale Forslag fra min Side og efter min hele Betragtning maade rigtignok er meget slem, den nemlig, at det udskyder i en aldeles ubestemt Tid den endelige Afgjørelse. Det var derimod, for at jeg korteligen skal antyde det, netop Hovedegenskaben ved det 3die Mindretalsforslag, at der var fastsat en meget bestemt Afgjørelse, baade af Tiden, da Sagen skulde ordnes, og af Maaden, hvorpaa den skulde stude sin Ordning, og jeg troer, at dette maatte betragtes som en overordentlig stor Fordeel af dem, som ansee det for meget paatrængende, at Afgjørelsen kommer snart. Naar man derimod stiller Sagen paa den Maade, at man foreløbigt foretager Grundlovsforandringerne og forøvrigt stiller Fællesforfatningen hen saaledes, at den, naar det engang kan falde sig, ved Lov skal faae sit virkelige fyldige Liv, saa kan den maaskee komme til at udeblive overordentlig længe. Der er aldeles ikke sagt Noget i saa Henseende. Det er den Betænkelse, jeg har ved Forslaget, selv om det bliver vedtaget med det Tillæg, der er foreslaaet i Underændringsforslaget; men jeg har selv været med at stille det subsidiaire Forslag og vil altsaa paa ingen Maade være imod at gaae ind derpaa. Men, dersom dette Underændringsforslag skulde blive vedtaget, har allerede den ærede Ordfører bemærket, saa vil han tage selve Forslaget tilbage, og saaledes kommer dette Underændringsforslag, dersom det vedtages, til at have et meget kort Liv, da det ikke faaer Noget at slutte sig til.

Formanden: Det er vistnok en fæll Forudsætning, thi, naar først Afstemningen er begyndt, kan intet Ændringsforslag tages tilbage.

Sall: Derom skal jeg altsaa ikke tale; men maaskee kunde den ærede Ordfører efter Ministerens Udtalelse finde sig foranlediget til at tage sit Forslag tilbage, i den Afstemning